

HOMILIE ACHTTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR C ZA/ ZO 3 / 4 AUGUSTUS 2019

Er bestaat de opvatting, dat het geloof alleen te maken zou hebben met kerkgang. Ik zal de laatste zijn, die beweert dat de kerkgang bijkomstig is en ik ben de eerste die eronder lijdt als deze kerk steeds leger wordt. Maar bij het geloof komt ook het dagelijkse leven aan bod. Diverse vormen van praktisch christendom werden door Jezus aangekaart in het evangelie van de afgelopen zondagen. Aan de orde kwamen achtereenvolgens de barmhartigheid voor de mens die gewoon langs de weg van het leven ligt en aan wie we niet voorbij mogen gaan, zoals ons in de parabel van de barmhartige Samaritaan wordt verhelderd. We hoorden over de vormen van gastvrijheid zoals we deze naar het voorbeeld van Martha en Maria voor elkaar kunnen beoefenen, waarbij werd aangetipt hoe belangrijk het is met elkaar in gesprek te blijven en een luisterend oor te bieden, zoals Jezus ook een luisterend oor had voor zijn hemelse Vader. Vandaag wordt een erfeniskwestie aan de orde gesteld: **“Meester, zeg aan mijn broer dat hij de erfenis met mij deelt.”** Het verdelen van erfenissen kan als het betreden van een mijnenveld zijn. Niet voor niets wordt er na een overlijden een rustperiode van zes weken tot aan de zeswekendienst in acht genomen, alvorens men zich buigt over de vraag hoe de bezittingen van de dierbare overleden verdeeld zullen worden.

Het afhandelen van een erfenis was dus blijkbaar ook al in de tijd van Jezus een gevoelig onderwerp. De volkswijsheid, dat je mensen pas echt leert kennen, als je met hen eens een erfenis moet delen, is dus op feiten gebaseerd. Blijkbaar leeft er in de mens een drijfveer van hebzucht, die ruzie ervoor op de koop toeneemt. Liever verstoorde verhoudingen dan in vrede met elkaar verder maar dan met een beetje minder. Maar niet alleen zoiets als een boedelscheiding kan tot gespannen verhoudingen leiden, ja zelfs de meeste ruzies en oorlogen zijn uiteindelijk ook terug te voeren op de drang om bezit, of macht te verwerven. Dus op hebzucht Het evangelie snijdt dus een actueel vraagstuk aan.

Dit evangelie gaat niet zozeer over bezit of over vermogensbeheer. Het leert ons iets over 'hebzucht'. **“Pas op en wacht u voor alle hebzucht!”**, zegt Jezus in ondubbelzinnige taal. De hebzucht en de jalousie, het nooit genoeg hebben, al dat kan men rekenen tot de aangeboren menselijke neiging tot het kwaad, ook wel de erfzonde genoemd. We hebben nooit genoeg en we willen altijd meer. Het leidt tot ongekeerde inkomensverschillen. Voetballers wanen zich halfgoden die nauwelijks nog te betalen zijn en alleen nog maar nog hogere bedragen waard menen te zijn. Het is in werkelijkheid decadent. Maar ook voor hen geldt, dat het doodskleed geen zakken heeft. Het is de verwoording van wat het boek Prediker in de eerste lezing ons vertelt: **Wat heeft een mens tenslotte aan al zijn geploeter, en aan de zorgen waarmee hij zich op aarde kwelt?**

Jezus waarschuwt ons voor die hebzuchtige levensinstelling en Jezus noemt degene die erdoor behept is een 'dwaas'. De reden voor de dwaasheid is gelegen in de *kortzichtigheid*. De hebzuchtige mens meent in het verzamelen en ophopen van zoveel mogelijk bezittingen een *garantie* te hebben voor een geluk dat eeuwig zal duren. Maar is er wel iets aan materieel bezit in deze wereld dat ons dat geluk kan bieden en ons leven zo veilig kan stellen? Dwaas is de mens, die tóch meent met bezit die garantie in handen te hebben.

Wat wil Jezus ons vandaag leren? Jezus veroordeelt nooit alleen een menselijke eigenschap zoals de hebzucht zonder ons een nieuwe levenshouding te willen meegeven. Jezus klaagt wel de hebzucht aan, maar houdt ons tevens voor, dat we oog moeten hebben naar een andere rijkdom: de rijkdom die de liefde ons biedt. Wie zijn rijk? Rijk zijn zij die hun zegeningen willen tellen: een lieve man, een lieve vrouw, lieve kinderen. Natuurlijk zijn er wel eens conflicten maar men wil elkaar voor geen goud missen. Want de

geliefden zijn ons grootste bezit. Zoals de man en de vrouw wier winkel failliet ging, maar ze konden tegen elkaar zeggen: "Erg van die winkel, maar we hebben elkaar toch. Wij zijn niet failliet. Een scheiding was erger geweest."

Rijk zijn zij, die ook geestelijk rijk zijn. Ze hebben een geloof, dat hen zegt: Ik ben in Gods hand. Uit deze hand zal ik nooit vallen. Ik heb God toch. Ik geloof in Gods liefde en deze liefde wil ik ook verder geven. Amen.